

Viinapirun hautajaiset

Julkaistu 2.8.2011

Nyt kun kirjoitan tätä tarinaa olen ollut raittiina pian 10kk ja eipä voisi elämä maistua enää paremmalle. Tietysti vaikeitakin hetkiä on ja joskus jopa hölmöyttäni miettinyt jos alkaisi juomaan... Mutta onneksi järki on vienyt voiton ja vaikeuksista olen selvinnyt puhumalla ja liikunnan avulla.

Olen alle 40-vuotias nainen ja juomiseni oli todella ongelmallista. Elämäni meni alamäkeä ja lujaa, en vain itse sitä tajunnut kuin helvetinmoisessa krapulassa. Jos joku sanoi minulle juomisestani niin nauroin vain - eihän minulla mitään ongelmaa juomisesta ollut..

Joopa joo, talous meni ihan kuralle ja vippivelkoja monta tonnia. Niitä nyt maksellaan korkojen kera. En välittänyt mistään. Pääasia vain oli, että juomista piisasi. Laskuja en edes vaivautunut avaamaan..

Yritin itsemurhaa viisi kertaa ja viimeisimmästä on nyt aikaa reilu vuosi. Teholla olin viikon sen jälkeen ja sairaaloissa muutaman kuukauden. Luojan kiitos ettei minulla ole lapsia. Olisivat varmasti joutuneet pois minulta. En juonut viikkoja, mutta silloin kun otin, niin taju kankaalle ja heräsin milloin mistäkin seurasta, aivan tuntemattomien luota. On ollut suojelusenkeli mukana kun ei ole mitään sattunut niillä reissuilla. Halusin kuolla ja päästä pois alkoholin tuomasta helvetistä. Olo oli ristiriitainen koska kuitenkin halusin kokea elämää ilman viinapöhnää ja haaveilin kaikesta kauniista.

Sitten se tapahtui: raivostuin itselleni ja ajattelin, että jo se on perkele jos elämä on tällaista! Kävin a-klinikalla ja aloitin antabuksen. Sanoin itselleni etten halua luovuttaa vaan haluan elää ja tuoda myös läheisilleni turvallista oloa, kun luottamus minuun palaa pikku hiljaa. Mitä enemmän aikaa kuluu sitä vahvemmaksi olotila tulee ja tunnen kuinka hyvä minun on olla. Viinapiru on surkeana. Pidin sen hautajaiset tässä yhtenä päivänä, kävin juomassa leivoskahvit ja sanoin viinapirulle hyvästi.

Olen alkoholisti lopun ikääni, mutta elän täysin raittiina lopun elämäni ja nautin jokaisesta päivästä. Minulla on todettu vaikea-asteinen masennus ja epävakaa persoonallisuushäiriö. Lääkitys puree ja olotilat ovat tasoittumaan päin. Raittius on suurin tekijä minun paranemisessani. Alkoholi vain lisäsi tuskaani vaikka kuvittelin ahdistuksen helpottavan juomalla.

Joka ilta rukoilen ja kiitän Luojaa kun saan elää. Alkoholistin kohtuukäyttö? Se ei se onnistu. Jos ihminen haluaa tosissaan olla raitis ja pois viinan tuomasta helvetistä niin se on jokaiselle mahdollista, se vaatii heikkouden kääntämistä vahvuudeksi ja tahtoa sekä nöyrytystä. Jokainen päivä raittiina on voitto. Ja usko pois, raittius todellakin on palkitsevaa. Tee se itsesi vuoksi, ei muiden ihmisten takia. Lue tietoutta ja hanki antabus. Puhu vaikeuksista, äläkä sulkeudu kuoreen. Usko itseesi. Pidä päiväkirjaa olotiloistasi ja kirjoita omia tuntemuksiasi, mitä juomisesta seurasi ja mitä haluaisit tehdä asialle.

Joku totesi antabuksesta ettei siinä mitään muuta vikaa ole kuin huono olo ryypätessä. Ei todellakaan kannata testata, olo on pahempi kuin pahimmassa krapulassa.. En halua ikinä enää palata siihen mistä olen päässyt ylös, koska tällä hetkellä tunnen eläväni. Palkitsen joka kuukausi itseni jollain tavalla kun raittiutta tulee lisää: uusi vaate, hyvä ruoka ym. En pidä yhteyttä enää juoviin 'ystäviin' eikä se kaduta.

Toivon sydämeni pohjasta kaikille voimia. Kyllä elämä kantaa, siihen olen alkanut uskomaan taas pitkän tovin jälkeen ja haaveenani on saada koiranpentu.

Nimimerkki:

Selvästi hyvä päivä

link

Lähde verkko-osoite: <https://paihdelinkki.fi/fi/tarinat/lue-tarinoita/alkoholi/viinapirun-hautajaiset>